

11. — Надпись отъ 1657 год. при друга богородична икона, въ сжщата църква (Срв. Хаџи-Васиљевић, Прилеп и његова околина. Београд 1902, стр. 85. — Споменик XXX, 45):

Гаписа се сѣа бжѣтавна икона въ лѣто 7165—1657) митрополитъ Прилепскы ѿиосифъ, игѣмень Маѣимъ и настоятель Цветко хлѣбар, Еасиико мѣставѣна.

12. — Бележка отъ 1690 год. въ ржкописно евангелие въ Трѣскавецъ (Васиљевић, Прилеп, 93):

Помени гѣ дшѣ рабъ свои: Неѣа, Стоѣан, Цветко, Калина, Петко, Јован. Сѣна книга евангеліе прѣповеза еромонахъ Нектаріе ѿтъ село Дожани, а харчѣ плати Неѣа Кипровица и за евангеліе и за ѿхтоѣакъ. Богъ да ѣа проститъ въ царство небесно аминъ. въ лѣто 7198:: (6198—1690). Тогда разбѣ Халилѣ паша со воиска Скопѣ и Качаникѣ и сече Скопска нахѣна. Тогда бѣше тѣшко злѣ и скапѣна.

13. — За сждбата на нѣкогашнитѣ ржкописи въ Трѣскавецъ имаме следната бележка въ монастирския поменикѣ:

„Тукъ бележимъ, какво въ 1860 лѣто, мѣъ септемврѣй 5 дойде изъ Сръбія нарочно испитаніе за старините светата ни обитель Успеніе прѣстыѣ Бѣы Слатоврѣхъ и съ общаго согласіе испратихме три хрисовула, единъ на пергаментъ (на кожа) писанъ, а другите два на книги писаны, относящися само за стѣата обитель, въ Сръбіѣ на негова свѣтлость гѣна Михалѣ Бега Обреновича 3-ий, съ условіе пакъ, когато станатъ нужни, да ни се предадатъ на рѣцете, отъ когато приехме въ подарокъ шеесетъ минца и се подписуваме: игуменъ па(па) Хрѣто, па(па) Трайковъ отъ село Долгавецъ“ (Срв. СЧУНК., XVI—XVII, 493; Изв. Р. арх. инст. въ К-лѣ, IV, 113).

14. — Образецъ отъ слово, което да се казва на храмовия празникъ въ Трѣскавецъ, т. е. на Успение Богородично. Словото е отъ 1833 г., на народенъ говоръ съ църковнославянски примѣси. Ето нѣколко реда отъ началото и края: . . . Брѣтѣ моѣ, кѣко ѣмѣме дѣнеска торжественѣ прѣзидникѣ, Оуспеніе Прѣстыѣ Бѣы, на днешний дѣнъ сы хрѣтиѣни прѣзидѣме светли и радостний прѣзидникѣ ѣ се вѣсѣлимѣ ѣ се радѣѣме, ѣли мѣслѣте, сѣте слѣшатѣли моѣи, ѣли да